

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020 - 5425
Den 10. maj 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 31 til L 229, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven (Adgang til at etablere nationalparker og obligatorisk digital kommunikation m.v.), stillet den 6. maj 2021 efter ønske fra Jacob Jensen (V).

Spørgsmål nr. 31 til L 229

”Vil ministeren bekræfte, at det er udtryk for en svækket beskyttelse af dyr at gå fra tilsyn af dyr på enkeltdyrsniveau til tilsyn på bestands-/flokniveau i nationalparker? Og vil ministeren i den forbindelse bekræfte, at det medfører, at det enkelte dyr bliver stillet ringere dyrevelfærdsmæssigt med de ændringer, forslaget lægger op til?”

Svar

Jeg har anmodet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har indhentet bidrag fra Fødevarestyrelsen, der kan oplyse følgende:

”Den foreslåede dispensationsbestemmelse giver mulighed for, at der kan føres tilsyn med de udsatte dyr på bestandsniveau fremfor på individniveau. Det skal dog ske således, at tilsynet stadig sikrer, at dyr, der er syge eller tilskadede opdages tids nok til, at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforsvarligt at lade dyret leve uden passende behandling eller pleje. Det forudsættes i den forbindelse, at tilsynet omfatter en vurdering (scoring) af dyrenes huld og adfærd, så sådanne dyr kan behandles eller aflives uden unødigt ophold. Tilsynet skal kunne sikre, at dyrenes velfærd ikke kompromitteres.

Dilemmaet mellem på den ene side at lade dyrene leve som vildtlevende for at opnå nogle naturplejemæssige gevinster og på den anden side at skulle varetage hensyn til deres velfærd er behandlet af Det Dyreetiske Råd i Udtalelse om brug af dyr til rewilding fra 2018. Rådets overordnede indstilling er, at når der udsættes dyr til rewilding, skal det både sikres, at området er passende for en population af dyr, der skønnes egnede til at leve det pågældende sted, og der skal gøres noget for at minimere risikoen for individuelle dyrs alvorlige lidelse. Rådet mener ikke, at der skal være tale om en tilsynspligt og omsorg for dyr svarende til almindeligt husdyrhold, men at der med udsætningen må følge en vis grad af overvågning og indgriben i perioder, der kan være vanskelige for dyrene.

På ovenstående baggrund og forudsat, at tilsynet udføres af kompetent personale med kendskab til de relevante dyrearters adfærd, huldscorening mv., vurderes det ikke, at det enkelte dyr bliver stillet ringere dyrevelfærdsmæssigt med de foreslåede ændringer.”

Lea Wermelin

/

Charlotte Brøndum